

ZPRAVODAJ OBCE ŠITBOŘICE

Šitbořický čtenář

KONIKLEC JARNÍ

patří mezi chráněné květiny. U nás se nachází vzácně v Líchách,
na mezích v Třebíčech, v Podhájích a v Liškách.

č. 1/1998 (březen)
ročník 4

Vážení občané,

zahájili jsme nový kalendářní rok a současně poslední v tomto volebním období. To znamená, že pravděpodobně v měsíci listopadu se budou konat komunální volby do obecního zastupitelstva.

Nyní k vlastní práci obce. Dne 20.2.1998 se konalo zasedání obecního zastupitelstva, které mimo jiné projednalo a schválilo rozpočet obce na rok 1998 a obecně závaznou vyhlášku obce o systému sběru, třídění, využívání a zneškodňování komunálních odpadů vznikajících na území obce. Již v minulém čísle našeho zpravodaje jsem se předběžně touto otázkou zabýval a informoval Vás, co nás v tomto roce čeká. Tato vyhláška hlavně řeší, jakým způsobem se odpad likviduje a jaké povinnosti pro nás všechny z toho vyplývají. Poněvadž podrobněji k tomuto vychází v tomto zpravodaji článek komise pro ochranu životního prostředí, nebudu se tímto ve větším rozsahu zabývat já. Chci však zdůraznit, že všichni jsme povinni odpad, který vyprodukujeme likvidovat podle zákona. To znamená, že není možná tvrdit „my žádný odpad doma nemáme“. Tito občané jsou mylně přesvědčeni, že tímto způsobem je možné obejít zákon a odmítout respektovat vyhlášku obce. Opak je však pravdou, zákonu se budeme nuceni podřídit všichni a bude záležet na každém, kdy tuto skutečnost pochopí. Vydaná vyhláška stanovila termín 20. 3. 1998 tohoto roku a dále vždy do 15. 1. každého roku, kdy obec bude uzavírat dohody s občany o likvidaci odpadu, což ve Vašem případě znamená zaplatit předepsaný poplatek. Ostatní, kdo tak neučiní, přebírájí veškerou povinnost za likvidaci a uložení odpadu na skládku na sebe, tak jak ukládá zákon.

Věřím, že všichni, kteří tak dosud neučinili, pochopí vážnost celé věci a v termínu svoji povinnost splní, aby se vyhnuli možnému finančnímu postihu. Je nutné pochopit, že toto vše nepíši jen k vám tomu, abych Vás strašil, ale že jiná možnost není. Zdůrazňuji, že třídění odpadu je nezbytná nutnost pro naše životní prostředí. Jistě se Vám všem líbí, když máme všude čisto, nejsou v obci a jejím okolí černé skládky a různě položený odpad.

V minulém roce jsme dokončili zemní práce prováděné v souvislosti s kabeláží telefonu a televizního kabelu. Nyní se provádí úklid této stavby s úpravami térenu. Chceme se tento rok hlavně zaměřit na zlepšení vzhledu prostranství v obci. Odstraňují se přebytečná nadzemní vedení, budou se provádět parkové úpravy narušené zemními pracemi, ale i zakládat nové parkové plochy. Tady Vás chci požádat o spolupráci a provedení úklidu prostoru v okolí Vašich domů. Odstranění přebytečných skládek materiálu, který je možný umístit doma, aby jste zbytečně nenechávali na veřejných prostranstvích vše, co kazí celkový vzhled naší obce

Občas mezi Vámi slyším, že se Vašim návštěvám v naší obci líbí, a je možné, aby jsme to měli ještě hezčí. Záleží to na nás všech a není to pouze v mých silách a zaměstnanců obce. Dál se v tomto roce chceme mimo jiné zaměřit na opravy bytového fondu, menší opravy místních komunikací a zpevnění komunikací, které dosud zpevněny nejsou. Rozšířit nebo upravit některé úseky veřejného osvětlení, připravit rekonstrukci budovy bývalé Orlovny. Na co však je třeba se hlavně zaměřit je oprava budovy hasičské zbrojnice a úprava jejího okolí. Začátkem července totiž naši hasiči oslaví 100. výročí založení dobrovolného sboru v Šitbořicích. Členové sboru se těmto úpravám, ale i vlastní přípravě, věnují již od minulého roku. Bude je to stát hodně práce, ale jak je znám, jistě se všeho zhostí na výbornou. Již předem jim za to děkuji.

Kráťce ke stavu kabelové televize. V současné době je asi polovina přihlášených občanů na systém kabelové televize zapojena a je reálné, že plánované ukončení v dubnu bude splněno. Kdo má ještě zájem o přihlášení, může tak ještě v tomto termínu učinit za stávajících podmínek, dokud pracovníci kabelové televize v obci pracují. Po tomto termínu se budou přihlášky vyřizovat již za vyšší poplatek, jak jsme Vás již

dříve informovali. V nejbližší době začneme s přípravami na zprovoznění informačního kanálu, aby jsme mohli co nejdříve vysílat obecní zprávy a vše, co Vás bude zajímat. Ostatní využití televizního kabelu budeme též dle možností připravovat.

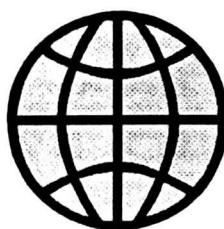
Telefonní kabely jsou již plně v provozu. TELECOM připojil velkou část občanů, kteří požádali o telefonní připojky. Jak jsem se na Telecomu informoval, dosud není připojeno asi 100 přihlášených. To však závisí na rozšíření telefonní ústředny v Divákách, které se má provést v měsíci březnu a dle sdělení pana ředitele Telecomu k tomuto datu budou připojeni všichni, kteří podali přihlášku na telefon do 28.2.1998. Věřím, že tomu tak bude, a dosud jsem pro to udělat co bylo možné, a více už myslím udělat nemohu. Případné požadavky co

se týče vlastního připojení je nutné směrovat na Telecom.

Myslím si, že se práce v minulém roce, ale i v předcházejících letech udělalo celkem dost, přesto toho co je ještě třeba udělat, zbývá mnoho.

Vše však najednou udělat nejde, poněvadž to ani není v lidských silách, i kdyby to bylo možné po finanční stránce. Jistě to chápete, i když jsou i takoví, kteří jsou přesvědčeni, že se nic nedělá. Těm jejich předsvedčení těžko změním. O to více prosím ty, kteří to chápou o pomoc a spolupráci, aby naše obec byla taková jakou ji všichni chceme - hezká a čistá a každého z nás hřálo vědomí, že i já na tom mám svůj podíl.

Vladimír Kulíšek
starosta obce

AKTUALITY z obce

INFORMACE OBČANŮM

Bude les smetištěm?

Začátkem jara mnoho z nás se svými rodinami zajde na přjemnou procházku do Lich - místního listnatého lesa. Počátkem jara tam najdeme křehké bílé sněženky a stále zelený kopytník evropský, později sasanky lesní, vzácné a hájené sasanky hajné, plícník lékařský, vonné fialky, prvosenky jarní, konvalinky vonné, kokořík vonný, znalec dokáže najít i velmi vzácný hlaváček jarní a nejvzácnější koniklec jarní. Takovéto bohatství skrývá náš nevelký les.

Pokud pujdeme okolo hájenky a zajdeme jen několik metrů od okraje lesa, tak náš sváteční pocit dostane strašnou ránu. Staré sporáky, dokonce vyhozená autobaterie a mnoho svinstva a harampádí, které ani nelze vyjmenovat. Příroda se brání a tak i mezi tímto nepořádkem rostou sněženky, fialky. Tyto krásné květy žalují na člověka, který takto zraňuje bezbrannou přírodu. Pachatel má určitě hezky upravený dum, čisté okolí domu, nadává na Obecní úřad kvůli ruzným poplatkům a o ostatních spoluobčanech si myslí, že jsou hlupáci, protože poctivě

ukládají svůj odpad do popelnice, nebo ho odvážejí na kontejner. To on večer vezme auto a za několik minut má „uklizeno“ a nic ho to nestojí.

Musíme toto trpět? Zamyslete se...

Ing. Josef Zelinka

Poděkování kronikářce

Na vlastní žádost a ze zdravotních důvodů ukončila svoji činnost dlouholetá knihovnice a kronikářka obce paní Marie Zelinková. Za její dlouholetou obětavou práci jí na zasedání obecní rady dne 19. 1. poděkoval starosta obce a členové OR. Mimo pečlivé vedení obecní kroniky a vedení obecní knihovny paní Zelinková zpracovávala podklady pro knihu „Malebné Kloboucko“, pečlivě sbírala všechny články z novin o naší obci. Nashromáždila také rozsáhlou fotodokumentaci. Ochotně také poskytovala informace školním dětem a dalším zájemcům o historii naší obce. Vedení obecní knihovny převzala paní St. Čermáková. Vedením obecní kroniky byl pověřen místostarosta obce Josef Zelinka.

Občas jsou členové redakční rady od některých občanů napadáni, že do Štengaráčku píší jen proto, že z toho mají „pěkné peníze“. Znovu opakujeme. Psaní a vedení Štengaráčku děláme zdarma. Tisk a papír financuje obecní úřad jako službu občanům. Vás všechny, kteří chcete něco sdělit svým spoluobčanům, vyzýváme ke spolupráci. Velmi rádi váš článek, vzpomínku, básničku, obrázek nebo fotografii zveřejníme. Již dnes máme unikátní fotografie ze zalykování svateb, zveřejníme je v příštím čísle.

Také v letošním roce budeme spolupracovat s ateliérem pro obnovu vesnice. Hlavním tématem bude zpracovat využití prostranství na dětské hřiště na Rovince a účelné využití a obnova budovy „Orlovny“.

Na veřejném jednání obecního zastupitelstva zazněl návrh, aby obecní studna Štengar byla opatřena výkonnou informační tabulí s podrobnými údaji o tomto památném prameni.

Jsme hrdi!

O turnaji mistrů světa v kolové, který je chloubou naší obce, toho bylo napsáno velmi mnoho. Nás však nejvíce potěšila nepatrná zpráva, která také prošla celostátním tiskem.

Mnohonásobná rekordmanka a dlouholetá ČS reprezentantka v cyklistickém sprintu Iva Zajíčková ztratila tašku s penězi a doklady. Některá z návštěvníků turnaje ji našla na toaletě a odevzdala ke stolku rozhodčích a hlasatel nález vyhlásil. Radost Ivy byla obrovská.

I když jméno poctivé nálezkyně neznáme, jsme rádi, že dobrý a poctivý člověk ještě žije a že se to událo v naší obci.

100 let hasičů v obci

Nejvíce práce v nejbližší době čeká všechny členy spolku dobrovolných hasičů. jejich spolek byl založen před sto lety. Oslava tohoto jubilea proběhne začátkem července. Hasiči musí do tohoto termínu stihnout opravit fasádu zbrojnici, instalovat sochu svatého Floriána, připravit program a pozvat významné hosty. Bude vyražena pamětní medaile. Významnou finanční pomoc poskytne Obecní úřad. Věříme, že se oslavy vydaří, protože hasiči patří mezi nejobětavější a nejspolohlivější spolky v obci. Příští číslo Štengaráčku bude tematicky zaměřeno na toto významné výročí.

Stále platí zákaz volně pobíhajících psů po obci a je povinností každého majitele vodit psa na vodítku a s náhubkem (zvláště u velkých plemen).

Učitelky MŠ se již bojí chodit s dětmi na vycházky, jelikož je neustále obtěžují volně pobíhající psi.

Poněvadž v poslední době volně pobíhajících psů přibývá, bude pořádkové komise majitelům ukládat pokuty, případně budou psi odchyceni na náklad majitele.

Žádáme občany, aby v okolí svých domů ořezali větve stromů, které zasahují do drátů elektrického vedení. Nebo tato místa nahlásili na OÚ. Stále dochází při větru, díky těmto větvím, ke zkratům a následně výpadkům veřejného osvětlení. V případě, že víte kde jsou volné dráty el. vedení, které při větru zkratují, žádáme Vás, abyste tuto skutečnost na OÚ rovněž nahlásili.

Upozorňujeme mládež ročníku 1983, že nejdříve jeden měsíc před dovršením 15ti let si požádají na obvodním oddělení Policie ČR v Hustopečích o vyřízení prvního občanského prukazu. K tomu předloží následující doklady:

- rodný list
- oddací list rodičů
- 2x fotografie (formát na OP)
- přihlašovací lístek (tento jim vyplní OÚ Šitbořice po předložení rodného listu)

Úřední dny na Policii ČR jsou pondělí a středa vždy od 8⁰⁰ do 17⁰⁰ hodin a sobota od 13⁰⁰ do 15⁰⁰ hodin.

Od 1. 1. 1998 vznikla na našem okrese nová obec Kurdějov osamostatněním od města Hustopeče.

Inventarizace majetku OÚ

Inventarizace byla provedena na základě zákona č. 563/91 Sb o účetnictví, § 29, 30 k datu 31. 12. 1997.

Hlavní inventarizační komise jmenovaná obecní radou v tomto složení:

Předseda: ing. Josef Zelinka - zástupce starosty

Členové: František Navrátil - předseda fin. komise
Miluše Zelinková - účetní

Předmětem inventarizace bylo fyzické přepočítání, popř. přeměření skutečného stavu majetku a porovnání s účetní evidencí. Nebyla zjištěna žádná manka ani přebytky.

• Hodnota majetku k 31. 12. 1997 podle třídění:

Budovy a stavby	60 279 279,80 Kč
Hmotný investiční majetek	1 302 251,90 Kč
Drobný hmotný investič. majetek	2 653 992,84 Kč
Zásoby	74 603,07 Kč

Čistírna odpadních vod...

Čistírna odpadních vod ještě v letošním roce nebude. Náročnou stavbu ČOV, kterou má naše obec již několik let připravenou, nejsme schopni zrealizovat bez státních dotací. Jak jsme byli informováni, v letošním roce budou poskytnuty dotace pouze pro obce od 3000 do 9000 obyvatel a tam naše obec bohužel nepatří.

Obecní matrika v číslech

*** V roce 1997 se narodily tyto děti:**

Bureš David	č.p. 390	22. 2.
Vencovská Denisa	195	10. 4.
Viktorin Jan	572	16. 4.
Kaňová Nikola	322	17. 4.
Lengálová Anna	247	17. 4.

Valíček Mikuláš	99	1. 5.
Zoubek Marek	11	29. 4.
Nevídal Josef	201	10. 5.
Jelínek Marek	306	9. 5.
Stejskalová Jiřina	232	7. 6.
Venerová Aneta	116	17. 6.

Klein Vítězslav	č.p. 329	2. 7.	Vinčarová Marie	č.p. 81	6. 7.
Košvicová Hana	474	1. 7.	Vozdecká Anna	398	18. 7.
Steinbocková Jaroslava	300	9. 7.	Rozkydal Štěpán	441	23. 7.
Steinbocková Pavlína	300	9. 7.	Hanáková Josefa	190	23. 7.
Vahalová Katerina	282	23. 7.	Konečná Marie	285	20. 8.
Hanák Adam	503	27. 6.	Rozsívalová Amalia	348	3. 10.
Němečková Lucie	483	11. 8.	Konečný František	455	27. 10.
Nováková Vendula	268	4. 8.	Tihlaříková Marie	209	31. 10.
Hanáková Erika	496	5. 9.	Böhmová Lenka	8	27. 11.
Kříž Dalibor	448	14. 10.	Valíčková Marie	99	12. 12.
Lengál Tomáš	516	13. 10.	Fiala Jiljí	288	27. 12.
Galášová Michaela	26	4. 12.			
Klein Jakub	537	25. 12.			

† V roce 1997 zemřeli v Šitbořicích tito občané:

Lengálová Karolína	č.p. 292	3. 1.
Němečková Jenovéfa	297	7. 1.
Hanáková Jana	128	18. 1.
Spousta Karel	352	14. 1.
Běloušková Antonie	394	17. 1.
Navrátil Jiří	19	13. 1.
Urbánek Jaroslav	420	28. 2.
Zoubek František	131	7. 3.
Lengál Vilém	166	6. 4.
Hladůvková Marie	37	20. 5.
Kampasová Františka	206	27. 5.
Musil Karel	436	30. 5.
Hudec Jaroslav	255	28. 6.

STATISTIKA EVIDENCE OBYVATEL

za rok 1997

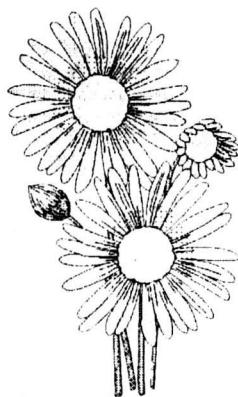
Narozeno 24 dětí, z toho 13 děvčátek a 11 chlapců.
Zemřelo 24 osob, z toho 14 žen a 10 mužů.

Do naší obce se přistěhovalo 20 občanů
a odstěhovalo se 17 občanů.

Stav obyvatel k 31. 12. 1997 byl 1922 osob.

Číslování budov zustává na čísle popisném 596.
Do matriky bylo zapsáno 18 manželství, z toho 11 uzavřela církve římskokatolická a 1 církev
českobratrská evangelická.

Významná životní výročí našich nejstarších občanů v roce 1998

Matušková Růžena	1. 3. 1913	85	Domaniny 59
Lengálová Marie	22. 4. 1913	85	Domaninská 211
Kaňová Anna	24. 4. 1913	85	Výhon 299
Navrátilová Helena	11. 7. 1903	95	Domaninská 405
Košvicová Anna	8. 7. 1908	90	U cihelný 380
Ryzá Marie	24. 7. 1918	80	Divácká 583
Týblová Jenovéfa	25. 10. 1918	80	Divácká 115
Matuška Jan	1. 11. 1918	80	Výhon 343

„Akord“ očima kapelníka

 Se zájmem jsem si přečetl článek k 30. výročí založení Akordu. Bohužel musím konstatovat, že část, která pojednává o rozdelení kapely je, podle mého názoru, napsaná velmi tendenčně a mnohdy nepravidlivě.

Autoři článku správně zdůrazňují, že kapela měla tolik muzikantů, že se mnohdy nemohli vejít na pódiu. Zapomínají ovšem dodat, že to byl vlastně jeden z důvodů krize. O tak početnou hudební skupinu přestali mít pořadatelé kulturních akcí zájem. Kapela pro ně byla příliš drahá. Za další problém považují skutečnost, že pro takto početnou kapelu nebylo možno zajistit potřebné kvalitní aranžmá notového materiálu a tím vlastně zajistit solidní koncepci. O organizačních problémech se raději nezmínuji. Úroveň kapely, a tím i její konkurenční schopnost, poklesla. Kapela se nemohla vymanit z šedi průměru. Za této situace se mi nepodařilo zabránit stagnaci a apatií.

Jediným možným řešením bylo kapelu rozdělit. Na tu dobu to byl velmi odvážný a nevděčný krok. To vše se neobešlo bez osobních i veřejných averzí.

Kapela se nerozdělila na „postradatelné“ a „ne-postradatelné“, jak uvádějí autoři článku, ale na ty, kteří vše pochopili a chtěli pracovat nově a na ty, kteří o to neměli zájem. Dále chci zdůraznit, že veškerá aparatura a notový materiál byl mezi nově vzniklé kapely rovnoměrně rozdělen.

Autoři článku opomenuli vedle výčtu svých úspěchů zmínit, že Akord, který jsem i nadále vedl, dosáhl toho, co bylo pro původní „velkou“ kapelu pouze zbožným přáním. Kapela byla špičkou ve své kategorii a to nejen v okrese Břeclav. Dosáhla nejvíce možného ocenění pro amatérské kapely u odborných komisí.

Skupina Akord ukončila svoji činnost v roce 1990, půl roku po mém odchodu.

Miroslav Kolegar

Po stopách tradice

Stavění máje v Šitbořicích

Obsahem příspěvku minulého čísla zpravodaje jsme dospěli až k samotnému počátku vzniku této tradice. Proto je nejdříve nutné připomenout, že stavění májí v minulosti i současnosti neoddělitelně patří (zjednodušeně řečeno) jako fenomén a doplněk různým lidovým oslavám a tradicím (někde se mája staví u příležitosti hodů, u nás při rekrutské zábavě; májka postavená pod okno děvčeti jako vyznání lásky atd.).

Obecně se dá říci, že stavění máje (májký) je jedním z nejstarších dochovalých pohanských zvyků jakožto symbol mládí a plodnosti.

Taktéž v Šitbořicích se v minulosti, možná i za Rakouska, nějaké máje při různých příležitostech zřejmě stavěly. Tyto však neměly žádnou spojitost s tradicí stavění máje při zdejších rekrutských (odvedeneckých) zábavách.

A nyní si přiblížíme dobu a okolnosti, za jakých tahle tradice v Šitbořicích vznikla.

„*Stavění máje a regrutský zábave se začale dělat až za nás za republike, dřív, (za Rakouska) be to hani nigdo nepovolil*“ říká mimo jiné paní Helena Navrátilová, ročník 1903.

„*Vodpoledňa se tancuvalo ho máje, hale večír mosela bét mozeka v hospodě, protože dež začala republika, tak se začalo všecko slavit. Omladina dělala po nocách kravál, proto starosta František Zábek z č. 5 (první starosta po válce 1919-23) noční zpěve po dědině zakázal*“ vzpomíná paní Anna Němcová, ročník 1905.

Obě výše citovaná sdělení nám dohromady dávají stručnou a jasnou odpověď na to, kdy a za jakých okolností tato tradice zapustila svoje kořeny v Šitbořicích.

Nacházíme se v době po skončení první světové války a vyhlášením Československé republiky. Je to období, kdy se z války vrací vojáci, staří vysloužilci

a legionáři. Část občanů už jezdí za prací do nedalekého průmyslového Brna. Tito a mnozí další jsou zdrojem nových zpráv a informací o tom, co se děje nejenom v nově utvořené republice, ale také ve světě. Nová možnost svobody, jednání a vyjadřování má na svědomí také v Šitbořicích zakládání nových spolků, politických stran a zájmových organizací, jenž pořádají různá vystoupení a zábavy.

Není proto divu, že právě tehdy po dlouhých čtyřech letech válečných útrap, kdy nebylo dvakrát moc příležitostí k zábavám a povyražení, si to mládež nyní chtěla všechno vynahradit. Tak, jak říká jeden z pamětníků: „*Me mladí sme tenkrát bele jako hotření z řetaza*“. Ano, byla to doba velké euforie po skončení první světové války.

Také odvedenci, kteří měli rukovat v říjnu na vojnu, a to pouze na 18 měsíců (za Rakouska se rukovalo na tři roky) to chtěli s děvčaty oslavit. To byl zřejmě také důvod, proč se rozhodli uspořádat rekrutskou zábavu a zároveň postavit děvčatům máje jako pradavný to symbol mládí a plodnosti.

Dle dochovaných vzpomínek nejstarších občanů v obci i rodáků mimo obec a jejich maximální ochoty při mapování této tradice si můžeme nyní provést poměrně přesnou rekapitulaci pořádání rekrutských (odvedeneckých) zábav se stavěním máje.

Tradice stavění máje v Šitbořicích založili odvedenci ročníku 1900 v roce 1920, a to, když vešel v platnost nový branný zákon z 19. března o povinnosti činné služby vojenské. Nebyla to tenkrát žádná velkolepá sláva celé dědiny, jako to vidíme dnes, a už vůbec ne že by se šlo slavnostním průvodem v krojích. Jednalo se doslova o docela běžnou obyčejnou vesnickou tancovačku zpestřenou postavením máje. Ta se postavila u mostku v břehu potoka u obecního hostince (u Ratchóza), dnešní Bier, a neměřila více než 10-12 metrů. Také se to odtancovalo odpoledne i večer u máje zřejmě pouze při harmonice pod širým nebem a zpívalo se po celé

dědině až do božího rána.

Ti nejspolehlivější, ti pověření, co maju měli vartovat, unavení a zmožení vydařenou zábavou v nedalekém domě usnuli spravedlivým spánkem.

Naopak závist a škodolibost vždy a vždycky tomá, co zase nikdy nespí, vedla zase některé k tomu, že maju do rána podřízli, čímž rekrutum udělali pořádnou ostudu.

Právě tato lumpárna u první postavené rekrutské máje je příčinou toho, proč se mája dodnes s takovou starostlivostí střeží po celou první noc, i když dnes vartují u máje zodpovědní tatíci rekrutu.

Noční veselí však bylo tenkrát tak hlučné, že část občanů si stěžovala u tehdejšího starosty pana Františka Zoubka na omladinu, která dělala v noci kravál.

Takže takhle skromně a nenápadně, skoro proti vuli obce a starostou trpěná začíná tradice rekrutských (odvedeneckých) zábav se stavěním máje v Šitbořicích.

To je zřejmě také jeden z důvodů, proč počátky této tradice zůstaly bez většího povšimnutí kronikářů. Ti to zpočátku totiž pokládali spolu s dalšími váženými z obce za politovánihodné výstřelky rozdováděného mládí, a ty do kroniky zřejmě nepatří. Závěrem bych chtěl upřímně poděkovat všem těm občanům, kteří se se mnou vydali na čtyřletou cestu někdy už po sotva znatelných stopách tradice stavění máje v Šitbořicích.

Bez nezištné pomoci hlavně starších občanů by počátky této tradice upadly asi navždy ve věčné zapomnění.

Pokud by byl zájem ze strany občanů a ze strany obce, bylo by možno uceleně zpracovaný přehled této tradice spolu s výběrem nejlepších zážitků sešitovou formou vydat.

František Franěk

Školní botanická zahrada

V roce 1997 se naše škola přihlásila do 3. ročníku okresního programu rozvoje základního a středního školství s projektem „Školní botanická zahrada“. V rámci okresu byly uznány projekty jen třem základním školám a mezi nimi byl i náš projekt.

Kolektiv učitelů tak získal pro školu i mimořádný finanční příspěvek na nákup stromku a zahradnických potřeb, a proto mohla být na podzim 1997 zahájena

první etapa výsadby stromku podle odborné studie, kterou nechal vypracovat Obecní úřad. Díky jeho pomoci byly rovněž v průběhu loňského roku

uskutečněny terénní úpravy, orba a příprava pozemku pro výsadbu. Žáci pod vedením učitelů vysadili na podzim 1997 72 převážně listnatých stromů a 100 keřů, které opatřili jmenovkami. Po zatravnění pozemku byly vysázené dřeviny obaleny ochranným materiélem. Stihli jsme vysadit i první záhonky okrasných dřevin, květin a léčivých bylin.

V průběhu loňského roku zahájily svoji činnost také přírodovědné kroužky, které po přestávce v zimním období oživí opět svoji činnost letos na jaře.

Výsledkem činnosti žáků jsou nejen vysázené stromky, ale mimo jiné i školní herbář a ptačí budky, které jsme s dětmi rozmístili v interiéru obce.

Naším záměrem je nejen podporovat rozvoj přírodovědných zájmů, ale chceme rovněž umožnit dětem přirozený pohyb v přírodě prostřednictvím her, které mají nejradičí. Chceme proto oživit přírodní prostředí v areálu školy zajímavými herními prvky. Na tomto díle se po celou zimu pilně pracuje. Z trámu, které věnoval Obecní úřad, zhotoval pan Karel Matuška (manžel kuchařky ze školní jídelny) společně se školníkem panem Hanákem skutečně překrásné a atraktivní prolízačky. V současné době je pomáhají natírat starší žáci lakem, který škole daroval místní malíř pan Jan Kaňa.

Na vybavení budoucího dětského hřiště se přičinili i sami žáci. Pod vedením učitelů připravili „vánoční jarmark“, z jehož výtěžku byla zakoupena skluzavka. Za peníze získané z „dětského karnevalu“ mužeme zakoupit ještě další doplňky, jako např. houpačky, lana a podobně.

Ředitelství školy děkuje všem, kteří věnovali příspěvek do tomboly, či jinak přispěli k možnosti dokončení dětského hřiště. Děkujeme místním firmám PRAMOS, VALUR, ZEMAX, pekárna, prodejnám pana Krupičky, paní Hanákové, paní Fajmonové, paní Husákové, pana Petry, p. Silvestru Vozdeckému, p. Františku Rozkydalovi, malíři p. Kaňovi, bednáři panu Tomancovi, Obecnímu úřadu Šitbořice a z Boleradic panu Šimberovi a firmě Klempířství panu Novotňákoví a dále děkujeme všem rodičům, učitelům a ostatním zaměstnancům školy, a zejména panu Matuškovi a panu Hanákoví.

Za zajímavé doplňky, které děti budou moci také vyzkoušet na dětském hřišti, děkujeme i našim přátelům ze Švýcarska, Obecnímu úřadu Dinhard.

Věříme, že díky všem, kteří pomohli, se nám podaří vybudovat dětské hřiště již letos na jaře. Bude sloužit nejenom žákům, ale jistě přiláká i menší děti i jejich rodiče.

*Jarmila Novotňáková
ředitelka ZŠ*

Co nám stařečci vykládali...

Za dob našeho mládí (jsem ročník 1923) nebyly ještě ani rádia, noviny se také moc neodebíraly, a tak vlastně jsme se dovídali, jak co bylo a je jen od starších lidí a ze starých knížek. Byla již obecní a školní knihovna, v některých rodinách byly knihy, vydávané většinou církevními nakladatelstvími (Dědictví Svatojánské), dále to byly kalendáře, jako Vilmkův obrazový kalendář, Milotický hospodář a jiné, ale hlavní bylo to co nám stařečci vykládali.

Stařečci, kteří už nemohli moc pracovat, se scházeli hlavně v zimních měsících na besedu. Přišli dva, tři, sedli si do světnice, zapálili fajsky a vykládali a vykládali. O všem, co je nového v rodině, co koho bolí, jaká byla úroda, jak bylo za starých časů a také říkali to, co je v nadpisu: „co nám naši stařečci vykládali.“ My děti si sedli někde do koutka a poslouchali a poslouchali. Tak i já jsem moc rád poslouchal, a to bylo dobré. Jak bych dnes věděl, jak se kradly koně, jak se páliла slivovice, jak to bylo na svatbách, co se tam jedlo, kdo tam hrál, jak se tancovalo, kde bylo ležení Pražáků po Prusko-rakouské válce, kde Pražáci chodili pro vodu a kde jsou tri z nich

pohřbeni. Od jednoho stařečka vím, jak se musí chránit nově narozené hřibě proti čarodějnicím, jak se pásly ovce, jak se lákají cizí holubi pískáním. Od druhého zase, jak byl u huséra v Šamoríně, jak jezdili do Pešti v zimě přes Dunaj nakupovat remundy, jak a čím si museli čistit boty, co jedli a jak se na té vojně měli. Jak bych věděl, kde byly rybníky a jak se vozila voda, když hořelo a kolikrát hořelo, jak to bylo za cholery, co se učili ve škole a jaký byl pan nadučitel a jaké záliby měli jednotliví faráři a jak hospodařili.

Zkrátka tolik informací, že by je asi ani teď nestačil někdo zachytit na magnetofon. Dnes už by se ale těžko taková beseda dala uskutečnit, a nebo

dovedete si představit, že by si ti stařecčci posedali do vyleštěného obýváku, kouřili fajfky, plivali do plivátka a že by okolo nich sedělo ještě několik děcek nepřezutých?

Další takovou příležitostí se něco dozvědět byly trafiky. Byly dvě. U školy (dnes č.p. 424), kterou měl válečný invalida Blažej Franěk, a druhá byla naproti (č.p. 10), kterou měla vdova po legionáři paní Houžovová. V těchto trafikách se prodávaly cigaretы za peníze, ale také třeba za vajíčka. Deset cigaret Zorek stálo jednu Kčs, nebo tři vajíčka. Byl tam malý prodejní pult a okolo stěn lavice a na těch sedávali, hlavně večer, kuřáci. A tito kuřáci byli ve válce 1914-1918 a legionáři až do roku 1920. A všichni měli co říct, jak sloužili ještě za Rakouska-Uherska, jak padli do zajetí v Rusku, Itálii anebo ve Francii, jak to bylo na frontě, jací byli lidé, které během války poznali, jaké byly krajiny, které poznali, co se tam jedlo, jak bydleli, jak vstoupili do legií, jak se vrátili domů a mnoho a mnoho zážitků a zkušeností. A když tak někdo přinesl víno anebo slivovici, už potom mluvili rusky, polsky, italsky, a když jíkou řečí. Už tenkrát jsem se od nich naučil italsky a rusky počítat: uno, due, tre atd. anebo adin, dva, tri, četyři, pjat. Věděl jsem, co je to „polenta“ anebo „kypiatok“ a moc jsem jím záviděl, co všechno viděli a co všechno znají, ale málo jsem věděl co vytrpěli. Věděl jsem, jak se nejlépe ničily vši a blechy, co všechno se dá snít a jak se dá i ten těžký život válečný prožít.

Dnes toto všechno nahrazuje rozhlas, televize, nepřeberné množství knih a časopisů, ale myslím, že takové přímé vyprávění osobami nám blízkými anebo známými je nenahraditelné. Poznal jsem to u vnučky. Vždy přišla, když ještě byla malá, za mnou a říkala „dědo, vykládej mi něco“. „A co?“, ptal jsem se. „To je jedno, jenom vykládej“. Tak jsem jí vykládal

pohádky, co jsem znal anebo co jsem si vymyslel, jak jsme žili na vesnici jako mladí, jak jsme chodili do školy bosí, jak jsme psali ještě na tabulky a jak pro nás byly peníze vzácností. Poslouchala, ani nedutala, a jednou zase přišla a řekla: „dědo, vykládej mi zase tu pohádku“, a já se ptám „kterou?“. „No tu, jak jsi nic neměl“.

A tak si myslím, že je velká škoda, že tyto besedy už nejsou, ale mohly by být v jiné formě. Je tu škola, učí se tam zeměpis, řeči, biologie, chemie a jiné předměty a tu v dědině žije spousta lidí, důchodců, kteří chodili po světě jako stavaři, bednáři, montéři anebo pracovali v odborech, které se zrovna ve škole učí a mám dojem, že by při troše snahy se podařilo najít nějaký čas na setkání žáků s důchodcem a pobesedovateli by si o tom, co se učí a jak to, co se učí, v životě vypadalo a vypadá. Určitě by to prospělo žákům a i tomu důchodci, který by měl z toho určitě dobrý dojem.

Také mne mrzí, že tu důchodci vůbec nemají možnost se setkávat. Ty dvě hospody to nemohou nahradit a nejsou pro to dost vhodné. Doufám, že v budoucím volebním období bude mít navrhované zastupitelstvo ve volebním programu zřízení Klubu důchodců.

A nakonec, co jsem slyšel od stařecčků.

V domě č.p. 23 byla svatba. Tenkrát na oběd se zvali jen nejbližší příbuzní, ale na večeři přišli všichni známí. A tenkrát jich přišlo moc. Na svatbu zabili berana, napekli chleba a navarili trnkové omáčky. Svítilo se ještě loučemi a hrál tam gajdoš, cimbalistka, pískač a houslista. Jest už nebylo co, tak ti domácí do té trnkové omáčky nakrájeli kůži z toho berana a podávali hostům a ti říkali: „ta omáčka je dobrá, ale ten beran byl špatně odřený“.

Ing. Antonín Konečný

Vinařská besídka

Vinařuv rok začíná řezem vinohradu. Řez je velmi důležitá a odpovědná práce, protože řezem se dá ovlivnit výška budoucí úrody. Čím se na keři ponechá více rodných oček, tím je úroda vyšší, ale na druhé straně je kvalita vína vždy nižší.

U jabloní je vidět přímo na plodech rozdíl mezi vysokou a malou úrodou. Když je úroda jablek vysoká, jsou jablka malá a špatně vyvinutá, při nižší úrodě jsou plody menší a lépe vyvinuté. U révy vinné je ale kvalita zjistitelná až ve víně. Proto v některých

státech, jako např. francie, Rakousko, Německo, jsou úředními vyhláškami stanoveny hektarové výnosy pro výrobu jakostních vín. V těchto státech totiž znají tzv. vína stolní, pro které se hektarový výnos nestanovuje a potom jsou vína jakostní „kontrolovaná“, kde se hektarový výnos stanovuje a kontroluje. To znamená, že vinař si musí podat žádost na výrobu jakostních vín, je mu stanovena výška úrody a počet rodných oček na jednotlivém keři. Vinař potom při řezu musí řezat tak, aby stanovený výnos nepřekročil. Během roku jsou vinice kontrolovány státními vinařskými inspektory.

Při vinobraní si vinař musí nechat na úřední váze zvážit úrodu z jednotlivých vinic a tímto dokladem se musí prokázat při zařazování jeho vína do kategorie „kontrolovaných vín“. Jestli by překročil stanovený hektarový výnos, víno by bylo označeno jako víno stolní a rozdíly mezi cenou vín stolních a kontrolovaných jsou velmi vysoké. Ve Francii stojí litr vína stolního cca 8 Franků a víno kontrolované se prodává v ceně 30ti Franků i výše.

U nás se již tento tlak na kvalitu projevuje. Normální víno v obchodě stojí okolo 50ti korun a víno tzv. archivní se prodává za cenu okolo 400 korun.

V této době díky mírné zimě jsou již naše vinohrady ořezané, takže je už pozdě radit, ale můžeme si něco říct o tom, proč se vlastně musí vinohrad, anebo lépe řečeno réva, řezat.

Réva botanicky se zařazuje mezi popínavé lianovité rostliny, které potřebují pro svůj růst oporu. V divokém stavu to byly stromy, při kulturním pěstování to už jsou opory vytvořené lidmi. Dříve to byly dřevěné kůly anebo různé dřevěné konstrukce a dnes je to drátěné vedení různých typů a systémů.

Réva vinná se rozmnožuje dvěma způsoby, a to vegetativně anebo semeny. Kdybychom révu neořezali, vyháněla by bujně letorosty, ty by se mohly bez opory dostat až na zem, kde by se zakořenily a tak by se dále réva množila. Vytvářela by také květy a plody v menším množství, protože hlavním prostředkem pro množení by už nebyla.

V přírodě je všechno zařízené tak, aby rostliny v nebezpečí vyhynutí měly další možnost toto nebezpečí odvrátit a u révy je to tak, že když se révě ořežou výhonky, réva musí vytvořit dostatečné množství semen a v tomto případě hroznů. A aby bylo zabezpečené roznášení semen do okolí, jsou semena révy v bobuli obaleny sladkou štávou. Ta

štáva není sladká proto, aby se z ní dělalo víno, ta je sladká od vzniku révy, kdy asi na naší planetě nebyly ještě lidé, ale sladká proto, aby bobulky sezobali ptáci anebo sežraly zvěřata, která potom semena roznáší po dalekém okolí.

Po skončení řezu je potřebný suchý postřík proti kadeřavce a plstnatosti, opravuje se vedení a hnojí. V zásadě by se do půdy měly dát jen ty živiny, které v půdě chybí. Proto by se měl nechat udělat, když ne každý rok, tak alespoň každý třetí rok, půdní rozbor.

Réva je hluboko kořenící, proto je třeba hnojiva zaprat hluboko do půdy. V některých vinohradech se využívá prostor mezi řádky na pěstování různých plodin, řepy, zeleniny a pod. Nevím, jestli je to správné. Asi ne, protože se již v bibli píše „Neposeješ vinice své směsicí rozličného semene, aby nebyl poskvurněn užitek semen, které jsi v seli i ovoce vinice“ (5. kniha Možíšova 22,9). „Přestoupení zákazu se trestalo: Úroda z vinohradu, jakož i jiné plodiny patří kněžím“ (3. kniha Mojžíšova 19,19).

Z toho vyplývá, že už tenkrát se vědělo, že ve vinici má být jen réva, nic jiného.

Kvalita vína z ročníku 1997 potvrzuje, že při menší úrodě je vyšší kvalita. První výsledky hodnocení vín v okolních obcích a i hodnocení vín v šitbořických sklepích ukazuje, že vína jsou dobré vyzrálá, harmonická, s vysokým odrudovým charakterem a jejich kvalita se dalším ležením bude zvyšovat. A tak tam, kde se chystá v nejbližších letech nějaká rodinná událost, svatba, křtiny a podobně, odložte si z tohoto vína, ta slavnost bude díky tomu vínu ještě slavnostnější.

Už nějakou dobu se stále mluví a píše o zařazení České republiky do Evropské unie. Má nám to přinést určité výhody, ale pro zemědělce to nebude tak jednoznačné, jak se přesvědčili v Rakousku. Velké nebezpečí hrozí též vinařům. Velké vinařské státy, jako například Francie, Španělsko, Portugalsko, Itálie a i Rakousko jsou schopni dodat k nám jakékoliv množství vína za podstatně nižší cenu, za kterou jsme schopni vyrobít víno u nás. Je to tím, že díky klimatickým podmínkám a velkopěstitelským systémům mají nižší výrobní náklady. Toto víno je ale jakostně nižší než víno naše, je to již vzpomínané víno stolní.

Toto víno jde u nás na odbyt, protože, bohužel, většina našich spotřebitelů posuzuje víno podle ceny a ne podle kvality. Zvyšováním životní úrovně se určitě budě zvyšovat i náročnost spotřebiteli, ale

bude to ještě nějaký rok trvat. Na tuto situaci se ale musíme připravit. To znamená, že naše vinařství, které v posledních letech upadalo, se musí znova rozširovat. Ve velkovýrobě to budou družstva, různé společnosti, ale i soukromí pěstitelé, kteří se nebudou bát do toho pustit.

Mám známého ve Francii, který má 24 ha vinohradu a všechno jen na pronajaté půdě. Další známý v Rakousku má 30 ha pudy, z toho 14 ha vinohradu a na zbývající půdě pěstuje jen kukuřici a cukrovou řepu, celou úrodu hroznu zpracovává na víno a všechno víno lahvuje. Přitom všechno dělá jen rodinný příslušníci.

Tuto situaci již v předstihu též řeší podnik Bohemia sekt ve Starém Plzenci, který buď přímo kupuje vinice, anebo se kapitálově podílí na rozširování a obnově vinic na jižní Moravě, protože na výrobu jakostního šumivého vína musí mít jakostní víno základní a na tyto účely je naše víno to nejlepší, co mohou potřebovat. Proto má vinařství na Moravě velkou budoucnost a určitou a nezanedbatelnou úlohu tu musí sehrát i malí pěstitelé.

Prozatím plochy vinohradů malých pěstitelů stačí na výrobu vína pro vlastní potřebu, ale zvýšením výměry, kterou by mohla celá rodina s využitím malé

mechanizace ve volném čase obdržet, by určitě zvýšil i příjem rodiny a peníze byly a vždy budou pro zvýšení životní úrovně potřebné. Musí se počítat s tím, že se podstatně lépe zpeněžuje víno, než hrozny, a na to by se nemělo při rozširování vinic zapomínat.

V katastru obce je ještě mnoho vhodné, dodnes nevyužívané pudy na založení vinice. Jenom se nebát v tomto oboru podnikat. Mimo pěstování hroznu, meruněk, švestek a kukuřice se již nic nevyplatí. To vidíte na tom, co se teď pěstuje v bývalém družstvu, kde jeho vedoucí ví, co přináší užitek.

Jen je škoda, že se tak málo vína z družstva prodává v lahvích. Stačilo by doplnit zařízení na umývání a lahvování a naše víno by se dostalo ve známost spotřebitelů, víno by se lépe zhodnotilo, stalo by se jistým příjemem. Využily by se vhodné tratě dosud málo využívané a určitě by se tím vyřešila dost problematická zaměstnanost žen. I v minulosti byla práce ve vinohradech jen ženská záležitost.

Poslední věta: dobré víno vždy bude potřeba, máme na to všechny předpoklady, tak vinohrady rozšířujme a dobré víno nabízejme.

Ing Antonín Konečný

Co s komunálním odpadem?

Sběr, třídění, využívání a zneškodňování komunálního odpadu

Obecní zastupitelstvo dne 20. února 1998 schválilo obecně závaznou vyhlášku o systému třídění, využívání a zneškodňování komunálních odpadů vznikajících na území obce. Zároveň byly schváleny vyhlášky o stanovištích kontejnerů a systému třídění a odděleného shromažďování komunálního odpadu.

Při kontrolách co se dává do kontejneru je stále zjišťováno, že do kontejneru se dává papír a textil, který patří do sběru (např. zajistují žáci ZŠ), dále je ve velké míře, zvláště v tyto jarní dny, ukládán kompostovatelný odpad - tráva, kuchyňský odpad apod. Každý si může na zahradce vyčlenit malé místo na kompost a zde trávu a další kompostovatelné složky umisťovat. Dále je na kontejner dáváno dřevo, různé poličky, trámkы, desky apod., které lze jinak využít.

Na jedné straně je dobré, že občané dávají vše na kontejner a nezakládají černé skládky, ale na druhé straně tam dávají věci jak je výše uvedeno, které na kontejner nepatří. O množství zbytečně vyvezeného

odpadu svědčí srovnání:

- celostátní průměr na osobu a rok je 240 kg odpadu
- okresní průměr na osobu a rok činí 260 kg odpadu
- v naší obci je průměr na osobu a rok 600 kg odpadu

Povinností občanů je, aby do 15.3.1998 uhradili poplatky a kontejner. Pokud tak neučiní musí do 20. března 1998 OÚ písemně uvést, jak budou s odpadem nakládat (§ 9 odst. 2 zák. 125/97 Sb.) - jinak se vystavují pokutě ve výši 10 000,— Kč, kterou uloží obec (§ 39 odst. 5 písm. b) zák. 125/97 Sb.)

Právnické osoby a fyzické osoby oprávněné k podnikání obdrží od obce v tyto dny dopis, aby předložili písemné prokázání, jak naloží s odpadem (§ 27 zák. 125/97 Sb.) s termínem do 20. 3. 1998.

Po tomto termínu, v případě nesplnění této povinnosti se vystavují pokutě až do výše 300 000,— Kč, kterou uloží obec (§ 39 odst. 5 písmeno a) zák. 125/97 Sb.)

Blíží se jaro a je třeba provést úklid zahrádek a přilehlého prostanství před domy. Kompostovatelný odpad uložte na místo vyhrazené na zahrádku a kameny a další silniční smetky vložte na kontejner

Dalším celoročním nešvarem v naší obci je pohazování papírků od cukrovinek, krabiček od cigaret a obalu od nápojů volně na ulici. U každé prodejny, pohostinství musí být nádoba na odpad, kde se tyto papírky a krabičky mají odkládat. Všimněte si u obchodu, že nejvíce nepořádku je právě u popelnic a nádob. Je asi naší pohodlností otevřít

víko popelnice a raději odhadíme papír na zem. Děláme to tak i doma? K udržování pořádku musíme vést již naše děti, což je záležitostí rodiče a učitelů ve školách. Jaký jim dáváme příklad my dospělí?

Dále obecní úřad upozorňuje občany na zákaz pálení rýví z vinic (je možno odvést na skládku v Lízalech), vysévání jetele, řepy a sázení brambor v předzahrádkách a na veřejných prostranstvích

Jistě nám dáte za pravdu, že umisťování hospodářských strojů a náradí na veřejných prostranstvích parádu nedělá. I toto je nutné odklidit.

Josef Bulla
předseda komise pro ochranu životního
prostředí

31. ročník TMS v kolové

V sokolovně v Šitbořicích se uskutečnil v sobotu 7. 2. 1998 již 31. ročník Turnaje mistru světa v kolové. Již v pátek od 18 hodin proběhl dorostenecký mezinárodní turnaj, ve kterém startovaly i dvě naše dvojice - Jan Zelinka/Lukáš Lejska (trenér Jan Zelinka) a Karel Lengál/Milan Němeček (trenér Milan Němeček). Zvítězilo družstvo z naší družební těl. jednoty Zscheben (Německo). Naši skončili v poli poražených.

V sobotu v 9 hodin se uskutečnil žákovský turnaj s mezinárodní účastí. Zvítězilo družstvo z Zscherbenu před naší dvojicí Jiří Bedřich/Ladislav Lejska (trenér Ladislav Lejska), dále Favorit Brno, Vídeň, Svitávka. Naši mladí hráči, kteří by letos chtěli (a mají na to) získat titul žákovských mistrů republiky, se před stavili jako houževnatý tým a při zlepšení některých taktických prvků mohou letos svůj cíl splnit.

Ve 13 hodin bylo přijetí zahraničních sportovních delegací, hráčů a rozhodčích na radnici starostou obce Vladimírem Kulíškem s přípitkem na zdar 31. ročníku TMS'98 (pořízen zápis do kroniky s podpisem hráčů).

Ve 14 hodin byl zahájen již 31. ročník TMS, ve kterém se představili nejlepší současní hráči v kolové, a to:

- mistři světa z roku 1997
Kern/Bosshart (Švýcarsko)
- mistři světa z roku 1994
J. King/W. King (Německo)

• mistři světa z roku 1989

Berger/Kratochvíl (Favorit Brno)

• stříbrní z MS 1997

Groch/Šmíd (Dukla Brno)

• bronzoví z MS 1996

Pisch/Böhm (Rakousko)

Představily se i naše nejlepší krasojezdyně:

- *Martina Štěpánková stříbrná z MS 1997*
- *Neuschlová/Janečková* (provdané, dříve Pospíšilová/Jelínková) *stříbrné z MS 1996*
- *Harry Bodmer* (Německo) *čtyřnásobný mistr světa v krasojezdě*

V polovině turnaje se představili v exhibičním zápase i naši žáci Bedřich/Lejska s Zscherbenem, s nimiž těsně prohráli. Byla to však dobrá propagace našeho oddílu a jistě podnítí mladé hráče i chut lépe hrát.

V hlavním turnaji po tvrdých bojích (mnohdy se boj podle slov našeho současného páru Groch/Šmíd změnil v aréně nečistých soubojů zvláště s dvojicí Berger/Kratochvíl) obě dvojice bojují o účast na MS 1998. Toto mistrovství bude v listopadu v Přerově a může se ho zúčastnit jen jeden pář. V dodatkovém zápase zvítězili (dvě dvojice stejně bodu) bratři Kingové brankou 7 vteřin před konecem před dvojicí Berger/Kratochvíl, dále Groch/Šmíd a teprve čtvrtí byli současní mistři světa Kern/Bosshart ze Švýcarska. Bosshart byl po operaci šlach na pravé ruce

a dle jejich slov nechtěli náš turnaj, ve kterém obhajovali prvenství, odvolat.

Jako trenér naší dvojice Berger/Kratochvíl se u nás poprvé představil dvacetinásobný mistr světa Jindřich Pospíšil, který je má dovést k metě nejvyšší. Každého turnaje u nás se zúčastňuje řada prominentních osobností, mimo jiné i jako divačka dlouholetá cyklistická sprinterka světové třídy sedmdesátých let Iva Zajíčková.

Letošní TMS'98 byl po všech stránkách hodnocen jako nejlepší, ať už obsazením, sportovními výkony či návštěvností a zájmem diváků. Kladně byl hodnocen i turnaj dorostu a žáků. Snad jen ceny za jídlo na zvěřinových hodech, které zajistila firma Vesmír Brno, mohly být mírnější. Dnes již zajišťujeme jinou firmu, která by prodávala zvěřinové speciality za rozumnější cenu. Rádi bychom, kdyby se této akce znova ujali naši myslivci. Znají organizaci, ceny mají slušné a my doufáme, že se s nimi na základě našeho požadavku dohodneme.

Zájem o TMS'98, jak od diváků, tak i od sdělovacích prostředků byl velký. Škoda jen, že se turnaj protáhl a televize nestihla dodat materiál do sobotních Branek, budou, vteřin. Ale i tak o turnaji vysílala dost. Přislíbili nám kazetu se záznamy natáčení. Novinové články po tiskovce před turnajem i po samotném turnaji byly obsáhlé. Z každého turnaje děláme kroniku, kde jsou fotografie s články z novin o turnaji.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem sponzorům, hlavně Jednotě Mikulov, Agrotecu Hustopeče a všem dalším, jejichž seznam byl vystaven na nástěnce při turnaji a v brožurce vydané k turnaji. Bez těchto sponzorů, kteří věnují finanční částky či ceny do turnaje, nelze tak finančně náročný turnaj pořádat. Věříme, že nám budou příznivě nakloněni i při pořádání již 32. ročníku TMS'99 13. února 1999.

Dále bych chtěl poděkovat starostovi obce Vladimíru Kulíškovi za pomoc při zajišťování finančních částek od sponzorů, přijetí hráčů a delegací na radnici a věnování poháru pro vítěze.

Poděkování patří také všem členům organizačního výboru (kteří jsou vyjmenováni v brožurce vydané k turnaji) za obětování svého volného času pro zdar turnaje a přípravě na tuto akci a následný úklid po turnaji.

V neposlední řadě děkujeme novému sponzorovi našeho oddílu kolové panu Wamserovi, pod jehož firmou náš oddíl náš oddíl soutěží (Wamser Fashion

Team). Syn pana Wamsera u nás začíná hrát kolovou a spolu s R. Zvolánkem v druhé polovině roku začnou hrát žákovské turnaje a věříme, že budou patřit k nejlepším.

Josef Bulla
předseda organ. výboru TMS'98
oddíl kolové Šitbořice

Šitbořická kolová

Soutěže v kolové ročník 1997-1998 velmi dobře rozehráli žáci oddílu kolové TJ Sokol Šitbořice ve složení Jiří Bedřich a Ladislav Lejska. V zatím odehraných čtyřech turnajích českého poháru vyhrála tato dvojice dva turnaje, když ostatních se pro nemoc nemohla zúčastnit. Vyhráli turnaj ČP v Šitbořicích 7. 12. 1997 a turnaj na Favoritu v Brně 21. 12. 1997 bez ztráty bodu.

Dne 14. 12. 1997 se tato úspěšná žákovská dvojice zúčastnila mezinárodního turnaje v rakouském Schwechatu. Tento turnaj šitbořtí žáci vyhráli, když jen jeden bod ztratili nešťastnou remízou s pořadatelskou dvojicí.

Šitbořtí žáci si na letošní soutěžní sezónu kladou vysoké, ale podle dosavadních výsledků reálné cíle, tj. zvítězit jak v soutěži o Český pohár, tak i získat titul mistra ČR.

Dvě dvojice dorostenců ve složení Jan Zelinka/Lukáš Lejska a Karel Lengál/Pavel Němeček nenavázali na úspěchy žáků. V silně obsazené soutěži o mistra ČR nepostoupili do závěrečných kol. Zde se projevuje opravdu silná konkurence, která je na jižní Moravě. Na dorosteneckém turnaji v Brně 20. 12. 1997 chybělo dvojici Zelinka/Lejska k postupu do finále jen o gól horší skóre.

Oddíl kolové v Šitbořicích byl založen v roce 1992 a nyní se zvláště v žácích projevuje dlouhodobá poctivá trenérská práce.

Hráči kolové TJ Sokol Šitbořice se představili veřejnosti na domácí půdě při tradičním mezinárodním turnaji mistrů světa, který se konal 7. 2. 1998. Již v pátek 6. 2. ve večerních hodinách se uspořádal turnaj dorostu a v sobotu dopoledne turnaj žáků, oba turnaje s mezinárodní účastí (výsledky najdete na jiném místě tohoto zpravodaje).

Jan Zelinka
předseda oddílu kolové TJ Sokol Šitbořice

Na prvním letošním turnaji v zahraničí ve Vídni obsadilo naše mužstvo žáků Lejska/Bedřich druhé místo za družstvem z Maďarska.

kolo	datum	čas	OP dorost sk. B	čas	III.C dospělí
14.	29. 3.	12.45	Sokol Nosislav - Sokol Šitbořice	15.00	Sokol Nosislav - Sokol Šitbořice
15.	5. 4.	13.15	Sokol Šitbořice - Sokol Šakvice	15.30	Sokol Šitbořice - Sokol Šakvice
16.	12. 4.	13.15	Sokol Starovice - Sokol Šitbořice	15.30	Sokol Starovice - Sokol Šitbořice
17.	19. 4.	13.45	Sokol Šitbořice - volno	16.00	Sokol Šitbořice - Sokol V. Němčice B
18.	26. 4.	13.45	Sokol Přibice - Sokol Šitbořice	16.00	TJ Diváky - Sokol Šitbořice
19.	3. 5.	14.15	Sokol Šitbořice - Sokol Strachotín	16.30	Sokol Šitbořice - Sokol Bořetice
20.	10. 5.	14.15	Družst. Vrbice - Sokol Šitbořice	16.30	Družst. Vrbice - Sokol Šitbořice
21.	17. 5.	14.15	Sokol Šitbořice - Sokol Zaječí	16.30	Sokol Šitbořice - Sokol Zaječí
22.	24. 5.	14.15	Sokol Křepice - Sokol Šitbořice	16.30	Sokol H.Bojanovice - Sokol Šitbořice
23.	31. 5.	14.15	Sokol Šitbořice - Sokol Němčice	16.30	Sokol Šitbořice - Sokol Uherčice
24.	7. 6.	14.15	Sokol Pohořelice - Sokol Šitbořice	16.30	Sokol Boleradice - Sokol Šitbořice
25.	14. 6.	14.15	Sokol Kobylí - Sokol Šitbořice	16.30	Družst. Nikolčice - Sokol Šitbořice
26.	21. 6.	14.15	Sokol Šitbořice - volno	16.30	Sokol Šitbořice - Sokol Brumovice

POZVÁNKA na zájezd /týdenní pobyt/ do ITÁLIE

Cestovní kancelář CARLO tour (sponzor na TMS 98 v kolové) nám nabídla týdenní pobyt ve středisku CAORLE v přímořském letovisku poblíž Benátek, za výhodných podmínek. **Datum 11.7.-18.7.1998.**

V ceně - **dospělí Kč 4 400,-, děti do 10 let Kč 4 050,-** je zahrnuto:

- doprava autobusem Karosa lux
- ubytování v komplexně zařízených bytech - apartmánový dům 60 metrů od pláže (dům na hlavní třídě) má název STELLA DÓRO
- pojištění základní s možností připojištění léčebných výloh
- strava - **PLNÁ PENZE**

Přihlášky přijímá Bulla Josef, Šitbořice, Dlouhá 265, záloha Kč 2 000,- na osobu, přihlášky jsou závazné, jinak si každý zajistí náhradu.

Termín podání přihlášek: do 25.3.1998 (počet míst 45 - autobus).

Robin Výhonský

BUBENÍK

Před lety, coby malý kluk
a z vazu dělal si svůj dětský luk
po návsi šoural se
dědeček Jožka s flášinetem
se stejnou písničkou a ohnutým hřbetem.
Dědinou chodil i bubeník.

Na buben bubnoval, až psi se sběhli,
hospodář ze vrat vyklouzl,
okřikl psy, že rázem ztichli,
ozval se bubeník na všechno zvyklý.
„Občanům všem se na vědomí dává...“
a rachotem paliček, končila zpráva.

Pak s bubenem na zádech dálé se bral.
Houf malých kluků se za ním dal.
Dědinou dolů, na Konec spodní
na Výhon, ulicí zvanou dnes Horní,
Kuchyňkou do Karpat, k Cihelně zase
Zámečkem na Horní konec, po stejně trase.

A přes Němčičky opět na Pětinku,
kde zdržel se už jenom chvilinku.
Hrdlo mél vyprahlé a buben těžší,
zřejmě už na jedno v rathouzu se těší.

Dnes píseň veselá občany vyvolá
že jdou si vyslechnout z radničce hlas
co třeba vykonat, než přijde první mráz.

Nebo kdy bude XX výboru schůze,
občané nenechte nutit se tuze.
Vždyť pro nás pracuje ten radních sbor
aby z té naší dědiny za chvíli nebyl zbor.

PROTICHMURÍ

*Na nebi mrak
černej je jak
vlkodlak.*

*Do tváře kouše
ledová kroupa
v Evině rouše.*

*Zač botu trestá
blátiivá cesta
uprostřed města?*

*Všude je černo
však máme chuť žít
bo v srdci máme
sluneční svít.*

(fm)

HÁDANKY

*Na Strážkách les
před Kristem byl
pak přišel člověk
a co je tam včíl?*

*V Sokolce ples
v sobotu byl
pak přišlo ráno
a co je tam včíl?*

*U Bečvy domek
před rokem byl
pak přišla voda
a co je tam včíl?*

*Pod oknem Trabant
před chvílkou byl
tak třikrát hádejte
co je tam včíl!!!*

*Na Chřibech sníh
před týdnem byl
pak přišlo slunko
a co je tam včíl?*

(fm)

ŠTENGARÁČEK - zpravodaj obce Šitbořice

REDAKČNÍ RADA:

František Franěk, ing. Josef Zelinka, ing. Antonín Konečný, František Majer ml. (sazba)

VYDAL: OÚ Šitbořice, Osvobození 92, Šitbořice v březnu 1998 jako č. 1/98, ročník 4

ZAREGISTROVÁNO: Okresní úřad Břeclav, č.j. 574/95-408/Z.a.

NÁKLAD: 570 kusu • VÝTISK ZDARMA